

[Per Federspiel.]

usikkerhed, som nødvendigvis må præge alle dispositioner, og som navnlig for tiden umuliggør de investeringer på længere sigt, som i den nuværende situation må udsættes, men som er mere påkrævede og nødvendige end nogen sinde.

Jeg ser i Ålborg Amtstidende for den 17. januar i år, at det ærede medlem hr. A. C. Normann har harcelleret over, at mit partis formand i sin nytårsoversigt ikke har noget forslag til løsning af disse markedsproblemer, men — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„tog anledning til at bruge de skæbnesvangre markedsforhandlinger til en ren partitaktisk gebærde“, og senere i artiklen siger det ærede medlem, at hvis det ærede medlem hr. Erik Eriksen stillede et forslag, som regeringens partier afviste, kunne man tale om et særligt ansvar hos andre partier.

Skal der tales om taktik, tror jeg, disse udtalelser vil vende sig som en boomerang mod det ærede medlem hr. A. C. Normann. Ingen har vist været i tvivl om, hvordan mit partis synspunkter har været i denne sag. Vi har med den største omhu undgået at føre disse spørgsmål ind på et plan, hvor partierne kunne blive tvunget til at låse sig fast i standpunkter, som det senere kunne være vanskeligt at moderere under en ændret situation. Det er mit håb, at dette vedblivende skal kunne undgås, og jeg forstod det ærede medlem hr. Per Hækkerups udtalelser sådan, at der er gode udsigter til, at en sådan fastlåsning kan undgås. Men når det ærede medlem hr. A. C. Normann altså nævner svaret, skal jeg være enig med ham i, at vi nu er nået til et punkt, hvor der er et ansvar, hvis noget forsømmes.

Min gruppe er naturligvis ikke nået til dette standpunkt uden svære overvejelser af de ulemper, et sådan skridt i den nu foreliggende usikre situation inden for hele OEEC-området eventuelt kunne tænkes at medføre; og den væsentligste betænkelighed — som også det ærede medlem hr. Per Hækkerup nævnte — er naturligvis virkningen på vore relationer til anden side: landbrugseksporten til England, handelsomsætningen med de andre nordiske lande

og den betydelige industrieksport til en række områder.

Ingen kan være blind for, at det danske landbrug lige så lidt kan undvære det engelske marked som de seks landes marked. Det ville selvfølgelig være at falde fra asken og i ilden, hvis en sikring af afsætningsmulighederne sydpå betød en afskæring af handelen vestpå. Det er blevet gjort gældende, at risikoen for en sådan udvikling ville være til stede, hvis vi måtte forhøje vore todsatser ensidigt over for den engelske industrieksport samtidig med, at vi efterhånden gik over til toldfrihed for eksporten sydfra. I en sådan situation ville der ikke kunne sælges ét engelsk automobil i Danmark. Men der kan vel ikke påvises nogen rimelig grund til, at en sådan situation skulle komme til at foreligge.

Vi ved, at der efter sammenbruddet i Paris praktisk talt med det samme blev indledt tosidede forhandlinger mellem den franske og den engelske regering. Det var disse to lande, der stod skarpest over for hinanden i forhandlingerne, og som — det må man bemærke — havde mest at handle om, fordi der fra begge sider virkelig var koncessioner, der kunne ydes. Der er al mulig grund til at tro, at der allerede nu ville være mulighed for England til at afslutte en overenskomst både med Frankrig og med de seks lande, som skabte en eller anden form for handelspolitisk gensidighed. Men det er ikke formålet med forhandlingerne. Formålet er at finde vej igennem uoverensstemmelserne til en eventuel senere større europæisk løsning, og det tjener den britiske regering til ære, at den i virkeligheden her forhandler på samtlige elleve landes vegne. Men dette fører samtidig til, at disse forhandlinger — og det vil den højtærede udenrigsminister sikkert give mig ret i — vil blive uendeligt langvarige og måske strække sig over adskillige år.

Der er heller ingen tvivl om, at under sådanne forhandlinger — det har erfaringerne vist — vil der ikke være plads for en ordning for landbrugseksportens vedkommende, der sikrer os en garanti mod forskelsbehandling og den gensidighed, som til stadighed har været forudsætningerne fra vor side, de forudsætninger, der var nedlagt i den fællesnordiske note. Danmark